

॥ खंड ०७ ॥

॥ ओवी नं. ०४ ॥

॥ कृष्ण चरित्र ज्ञानाची मुळावरची ओवी ॥

॥ मुळ यवगाचा देव ॥

॥ मुळ यवगाचा देव, आदीमुनी राव ।

वचनी गोयलं नाव । सर्व ठायी ॥

॥ ज्याने दिले वचनं, तो आणनं सोडुन ।

राहावे बा शरणं । अवताराच्या/महाराजाच्या ॥

॥ निशःकलंकी हा अवतार । कलयवगी आला/सत्यवगी येणार ।

सोडुन वचनं । सर्व ठाई ॥

॥ तिरकुटाची माय । माया-चैत्यन्या होयं ।

ईचा मोडनं ठावं । उभा, राहीनं भैस रावं ॥०४॥

॥ उभा राहुन यानं । सेरूप धरल्या/धरनं देही ।

चैत्यन्या भेली भाई । भैस राया आला ॥

॥ उभा या राहुनं । हा मोडनं कुःसंग । खसम पुसन ।

चैतन्याच्या मुखी आलं/ज्ञालं । भैस नामं ॥

॥ उभा या राहुन, भैस गर्भि मुळं । परमयपदा दिवस, याहीचा होयं ॥

॥ प्रतिपदा/परमयपदा दिवस, भजत नाही जनं ।

तिरलोकी पुंजन, सदोनित आहे ॥

॥ तिरलोकी पुंजन, करतीनं खाता-घेता । येझेन भैस, पुस घेझेन आता ॥

॥ थोर हे मानवां । कष्टी कसं बा देही । कष्टी कचवा/झिजवा देही ।

पुंजन करा भाई । लव लावी ॥

॥ जीव जावो अथवा राहो । पुंजन करा भाई, लव लावी ।

देव काही चुकला नाही । तिरलोक्याशी ॥ ९९॥

भजने:-॥ भाव ठेवा देवावरी । देव काढी चुकला नाही तिरलोक्याशी ॥

-: निरसनसह शब्दार्थ :-

परमय पदा दिवस :- परमय म्हणजे निरंतर वाहणारा सुगंध, दरवळ. ईथे नाम धुनी ची दरवळ या अर्थाने परमय हा शब्द घेतलेला आहे. आणी परमय पद म्हणजे देहीच्या रोमारोमात केसाच्या प्रतेक छिद्रात नामरस भिनवुन रोमीद्युत वनने. आणी हा रोमीद्युत जिथे कुठे जाईल, तिथे आपल्या देहीव्यारे नामाचा दरवळ सोडत राहतो. त्या रोमीद्युतांच्या अंतरी नामधुनी धगधगत असल्यामुळे त्याच्या आंगातुन नामाचा दरवळ निरंतर वाहत असतो. त्याला नाम घेण्यास वेळ घटका लागत नाही. कुणाची आज्ञा लागत नाही. त्याच्यावर नाम घेण्याचे कुठलेही वंधन नाही. म्हणुनच तो जरी कुठेही कोणत्याही वेळेस गेला, तरी त्याच्या अंतरी अथवा मुखातुन नाम धुनी उठत राहते. अशी अंतरी निरंतर नाम धुनी परमात्मा कृपेने ज्या दिवसापासुन उठणे चालु होते तो

परमय पदा दिवस होय. त्या दिवसापासुन त्याला नाम घेण्यास वेळ घटका आज्ञा वंधन लागत नाही. त्याला अन्न या पाण्याची अगद राहत नाही. उदाहरणार्थ :- संत तुकाराम हे मलमुत्र त्याग करत असतांना सुधा त्यांच्या अंतरी निरंतर नाम धुनी धगधगत राहत असल्यामुळे, तो मुखाने 'विठ्ठल विठ्ठल' म्हणत होता. कारण की : त्यांच्या देहीवर परमय पदा दिवस उगवला होता. म्हणुनच तो आपले नित्य शरीरधर्म करत असतांना सुधा त्याच्या अंतरी निरंतर नामधुनी धगधगत असल्यामुळे कोणत्याही बंधनात न अडकता नाम घेण्याच्या वेळेही घडीघटका न पाहता निरंतर नाम घेत होता. असो. हा परमय पदा दिवस देहीवर आणण्यासाठी प्रथम सत्य भाव धरून निरंतर प्रयत्न करत परमात्म्याला निरंतर भजावे लागते. आणी असा हा परमय पदा दिवस देहीवर आणण्यासाठी सत्य भाव धरून निरंतर प्रयत्नरत् होत परमात्म्याला जन भजत नाही. तिरलोकी पुंजन करते पण परमय पदा दिवस देहीवर आणण्याकरीता भजत नाही जन ! साधे दोन-तिन तास भजनात बसल्यावर तिथेही ते ईमानदारीने आपले मन तिन करून एकाग्रता आणुन मनलावुन भजन करत देहीत नाम भिनवुन त्याच्या आंगा/मुखातुन नामाचा दरवळ काढण्यास प्रयत्न करत नाही. ।

लव :- गोडी, प्रेम ओढं । **लवलावी** :- प्रेम/ओढं/गोडी लावुन. । **कुःसंग** :- वाईटांची संगत । **खसम** :- शुन्य, हिंदीत खतम, अरवी मध्ये खसम म्हणजे पती, तर योगशास्त्रात सुषुम्नावाहीनी असे चौरंगी अर्थ होतात. । **पुसन** :- पुसुन ठाकणे, मिटवणे. । 'खसम पुसन' म्हणजे तिरगुणी शुन्याच्या गोलाकार रेषा/मर्यादा/वेषा पुसुन ठाकुन, त्या शुन्याच्या आतमध्ये जे उरते ते उरलेले निरशुन्य दाखवणे.

॥ कृष्ण महाराज धनी अवधुत ॥